

[Anne Grete Holmsgård]

forslag, der sikrer de nuværende beboere denne indflydelse. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 11, 13 og 14. Det er ændringsforslag, der skal sikre indflydelse. Hr. Kalnæs har tidligere været inde på indholdet af ændringsforslagene, og jeg vil ikke uddybe det yderligere her.

Ligeledes har VS og SF sammen foreslået, at de overgangsregler, der ligger i dette forslag til ændring af saneringsloven, også skal kunne anvendes ved, at et flertal af lejerne siger, at de gerne vil have dem anvendt.

VS og SF har desuden stillet ændringsforslag nr. 7 til forslaget om, at en kommunalbestyrelse, et saneringsselskab eller et ejerlav skal søge at danne en privat andelsboligforening, når saneringen er ved at være afsluttet. Det, vi har foreslået, er, at der i stedet søges dannet en almennyttig andelsboligforening, og at det sker efter, at saneringen er vedtaget, men inden planerne er udarbejdet.

VS finder, at boligministerens forslag om, at der skal søges dannet andelsboligforeninger i sanerede ejendomme, er dårligt, af flere årsager. For det første vil det tvinge en lang række af de nuværende beboere ud af de sanerede ejendomme, fordi de ikke kan klare det kontant indskud, de skal stable på benene for at kunne gå ind i et sådant projekt. Det vil trække i den stik modsatte retning af, hvad vi mener er rimeligt, nemlig at man sikrer, at de nuværende beboere kan blive boende i deres kvarter og i deres ejendomme også efter saneringen. Derimod kan jeg godt se, at det vil imødekomme Københavns kommunes ønskedrømme om at tiltrække en indbyggermasse, der har lidt flere penge end den nuværende.

For det andet bliver de boliger, der således bliver omdannet til private andelsboliger, fjernet som boliger, der kan anvendes ved fremtidige genhusninger. Forslaget er også på denne måde med til at presse den nuværende beboermasse væk fra området. Det finder vi ganske enkelt uacceptabelt. Vi mener, man med rimelighed i stedet for kan danne almennyttige andelsboligforeninger, hvor man ikke skal komme med et kontant indskud på 20 pct. eller deromkring, hvor man kan nøjes med at komme med et kontant indskud på 3 pct., og hvor man sikrer, at boligerne kan anvendes til genhusning fremover.

Jeg synes, at hr. Dræbye kom lidt for let om ved det ved at sige, at der er en forfærde-

lig stivhed i det almennyttige system. Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for en stivhed, hr. Dræbye taler om.

Man kan i hvert tilfælde roligt sige, at forsoget med at omdanne boliger i den ældre boligmasse til almennyttige andelsboligforeninger faktisk overhovedet ikke har været gjort endnu. Det har nogle meget store boligsociale fordele, fordi man har større mulighed for at sikre, at beboerne bliver i kvarteret, og man har mulighed for flere genhusningsmuligheder på et senere tidspunkt, når andre dele af det samme kvarter eller kvarterer i nærheden står for at skulle saneres. Vi finder, at det er den mest rimelige løsning, og vi finder, at det må ske på et tidligere tidspunkt, så beboerne sikres indflydelse på, hvad det er for en type forbedring, deres ejendomme skal gennemgå. Det kan de sikres ved, at man stemmer for større beboerindflydelse, og det kan de også sikres ved, at omdannelsen til almennyttige andelsboligforeninger foregår på det tidspunkt, hvor saneringsplanerne endnu ikke er udarbejdet, men hvor saneringen er vedtaget.

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, kan vi ikke støtte de forslag, der inddrager erhvervsvirksomhederne under saneringen, på grund af de kapitaliseringsmuligheder, der ligger i det. Derimod kan vi naturligvis, vil jeg næsten sige, støtte ændringsforslag nr. 4, der sikrer beboerne indflydelse på saneringen.

Så er der forslaget om ændring af lov om midlertidig boligregulering. Man kunne med rimelighed starte med at lykønske de borgerlige med, at de nu har fået deres husleje-forhøjelse på 5 kr. pr. m² i 1981 og yderligere 5 kr. pr. m² i 1982 igennem kvit og frit. Det eneste, de ikke fik, var de sidste 2 kr. Men de har i hvert tilfælde fået dem, og de har fået dem, uden at det på nogen som helst måde er blevet dokumenteret, at der rent faktisk er brug for en leje-forhøjelse for at sikre vedligeholdelsen af boligerne i den ældre boligmasse, og uden nogen garanti for, at pengene faktisk bliver anvendt til gavn for lejerne, for disse har meget ringe indflydelse på, hvad der sker. Jeg synes også, at hr. Dræbye kom lidt let om ved det ved at sige, at det var da klart, at der var behov for flere penge til vedligeholdelse. Det har faktisk ikke været dokumenteret én eneste gang.